

[Ebbe Lundgaard]

imod for de ældre boligejere, der sidder i et hus, der er betalt helt ud. Det er meget sjældent disse mennesker, der er truet af tvangsauktioner, og derfor mener vi fra radikal side, at forslaget rammer helt ved siden af.

Den anden del af lovforslaget, som går ud på at forhøje standardfradraget fra 2.000 kr. til knap 10.000 kr., mener vi også er forfejlet. Det er meget forskelligt, hvad folk betaler for at holde deres hus ved lige, og det er individuelt, i hvilken stand de ønsker at holde det. Et standardfradrag bør efter Det Radikale Venstres mening være så lille som overhovedet muligt, og det bør være boligejeren selv, der beslutter, hvor meget der i øvrigt skal bruges til at vedligeholde boligen for egen regning. En automatisk forhøjelse af standardfradraget vil betyde, at samtlige boligejere formodes at forbedre boligen for knap 10.000 kr. om året, og det er jo ingenlunde tilfældet.

Den lovgivning om tilskud til vedligeholdelsesarbejder, vi har i øjeblikket, er ikke lavet af hensyn til boligejerne, men først og fremmest af hensyn til beskæftigelsen. Den er også et forsøg på at komme noget af det sorte eller halvsorte arbejde til livs, og en forhøjelse af standardfradraget, som Fremskridtspartiet foreslår, vil ikke have nogen sikker beskæftigelseseffekt.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan jo konstatere, at der ikke er flertal for forslaget, men det havde jeg sådan set heller ikke ventet. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi får debatteret boligejernes problemer, og når vi ikke har nøjedes med den forespørgsel, som skal finde sted på næste torsdag, skyldes det, at de elementer, der er indbygget i lovforslag nr. L 261, ser vi gerne gennemført, og et lovforslag er et reelt instrument, som gør det muligt at bringe tingene til afstemning her i Tinget. Vi mener ikke, det er rigtigt blot at lovgive efter en eller anden dagsorden, som Folketinget vedtager, den er blot en begrundelse for, hvorfor forslaget overhovedet er fremsat.

Og så må jeg sige, at det er faktisk slet ikke sådan, at vi ikke har tænkt på den finansielle side af sagen. Men vi har jo set den linde strøm af milliarder, som er gået ind i de offentlige kasser fra boligejerne de sidste 7-8 år. Vi behøver kun at nævne den skattereform, som et me-

get stort antal partier her i Folketinget gennemførte, hvor man beskar rentefradragsretten; den gav en ganske lind strøm af milliarder til statskassen, og den strøm kom fra såvel rige som fattige og tvangsauktionstruede boligejere. Der var ikke nogen vej udenom.

Det næste commandoraid fik man i form af den 19. almindelige vurdering, som også ramte alle boligejere – både rige, fattige og tvangsauktionstruede – og som bragte 4 mia. kr. af boligejernes penge over i de offentlige kasser. Når man dertil lægger, at Tinget har bevilget flere milliarder til tilskudsordninger og huslejetilskud i forbindelse med den private byfornyelse, er finansieringen mere end rigelig; det er kun et spørgsmål om at rette op på nogle af de skævheder og de urimeligheder, man har foretaget over for danske boligejere inden for de sidste år.

Og jeg vil gerne sige her, at dette forslag skal ikke tages som et udtryk for, at vi specielt tager sigte på at hjælpe de aller dårligst stillede boligejere. Jeg ved godt, at man måske kan misforstå det, for Fremskridtspartiet har jo været tvunget til sammen med andre partier at måtte nøjes med at gøre noget for at afværge de aller værste katastrofer, som boligejerne var truet af, nemlig tvangsauktionerne. Men her har vi et forslag, som giver udtryk for, hvad Fremskridtspartiet generelt mener på ejerboligområdet, vores generelle syn på, hvordan vi mener, det bør være. Vi mener, at det skylder man boligejerne.

Og så vil jeg godt sige lidt historisk om forslaget. Det er jo sådan, at når standardfradraget nu foreslås hævet fra 2.000 kr. til 9.340 kr., er det ikke et tilfældigt valgt tal, slet ikke. Hvis man ser historisk på standardfradraget, blev det indført i 1966 – det var dengang, et tidligere medlem af Folketinget omtalte boligejerne som ligusterfascister – og grunden til, at man indførte standardfradraget, var, at man ikke kunne holde styr på den fradragsordning, hvorefter alt muligt, maling, tapet og cognac, var på de samme regninger, og så fandt man ud af, at det var bedre med et standardfradrag.

Siden argumenterede man for – og det kan man se, hvis man slår tilbage i referaterne – at der skulle være en nøje sammenhæng mellem standardfradraget og lejeværdien. Man havde tidligere en skønnet lejeværdi, som blev fastsat på grundlag af den pris, man skønnede at boli-